

12

Přijde Syriza i u nás?
ptá se Josef Středula

VIII

Cestovní náhrady
v roce 2015

XVII

**Hasiči za naši
záchranu**
riskují své životy

6

Kolektivní vyjednávání v plném proudu:
vyšší mzdy i kvalitní benefity

7

Co řekli politici
o výši existenčního a životního minima

10

Chystaná novelizace zákoníku práce
rozhodně není zázračný všelék

16

Nájem bytu v domě,
který má několik spoluvlastníků

II

Na co má nárok český pojištěnec
při úrazu v zemích EU

21

ČMKOS podporuje zrušení neplacení
prvních tří dnů nemoci

JE STÁVKA PŘEŽITEK?

Nejlepší stávka je taková, která se nikdy neuskuteční, nejhorší je prohraná stávka. Toto jsou nezákladnější pravidla odborářské abecedy. Dalo by se říci, že české odbory se jimi uvážlivě řídí. Od devadesátých let proběhly pouze čtyři celostátní stávky včetně té generální v roce 1989, která zpečetila konec totalitního režimu. ČMKOS se hlásí ke směru tzv. reformistických odborů, který si zvolila většina odborových centrál v demokratických zemích. Ty preferují sociální dialog jako nejpřirozenější formu prosazování požadavků svých členů a stávku považují za krajní prostředek. Z toho vyplývá, že evropské odbory rozhodně toto právo garantované Úmluvou Mezinárodní organizace práce č. 87 z roku 1948 nezneužívají a uchylují se k němu jen v krajních situacích.

O to víc je zarážející, že od roku 2012 se skupiny zaměstnavatelů snaží prostřednictvím Mezinárodní organizace práce toto právo zlikvidovat jako přežitek, protože v 21. století si vystačíme se sociálním dialogem. Ale co když selže? Pak bez základního práva ochrany zůstane zaměstnanec jak nahý v trní a zbude mu jen právo jediné – „modli se a pracuj“. Tuto kauzu jsme v tomto čísle Sond otevřeli na straně 22 a budeme ji pozorně sledovat.

JANA KAŠPAROVÁ,
šéfredaktorka*Jana Kašparová*